

Jaromír Typlt

Vněvýheň

(podzim 1988–leden 1989)

Vněvýheň

Podivný šroub
zduřelý svou krystalickou mřížkou
vnitřní magnetická tendence neopomene
vysmát se zoufalému škemrání pralesa
a galejnickým okovům bezpochyby věčným
a domýšlivé pýše orlů
a rozmarnému tlachání filozofů

Obrovský šroub
vystaven stovkám chtivých očí
obléván potem roztoužených dívek
nahých jako křeč stahující obličej
a obrácených vstříc paranoickému řádění
lián (pokud to dovolí výsek z utajení)

Šíleně veliký šroub
vzýván rozjitřenými okultisty
a ve své podobě medijské malby
shledáván mstivým hlasem z minula
desítky fanatiků se vrhly ke šroubu
a objaly ho přiškvařené štěstí
u té příležitosti vydána nová
prorocká kniha

Magalomanický šroub
obklopen příjichnými vesmíry
a nevěřící výhni hvězd
kam až můžeme dojít

Navyklý šroub
odvěky věků na mou duši
„Nevěřte mu!“

vyzvala nedozírná Matice
každodennosti
„vždyť je to jenom směšný
Trapný šroub!“

Sublimace

Krystaly záře
rozhozené do shluklého ticha
plazmovitých snů
všeprostupnými prsty pravděpodobnosti
Nebýt fialových stínů
zahalujících cudně úd útěku
všichni lidé by se v té chvíli narodili
Ale byl jim poskytnut čas
 (danajský dar antihmoty
 tavenina ze sto šestadvaceti
 vypálených kaplí)
aby bylo možno se uchránit podob
než se záře stvoří
do prostorů zničehonic

V čase však praskliny:
Tu Pak Ještě Přitom Vzápětí
Předem Ihned Následkem toho

A podobizny
stvořené tendencí
stvořily kolem sebe rám Aby bylo možno
demonstrovat
několik mozkovnatých exponátů
které ovšem Znenadání oživly
a vyhrotily problém
Senzibility
vysápnutím plátna se svou tváří
aby bylo možno sledovat
pochod nadšených reakcí
koloidního typu
 (doporučená literatura:
 Člověk – extravagance bílkovin)
které se skandováním
„ABY BYLO MOŽNO?“
otevřely podvěskové komory
a vyzdvihly krystaly záře Zatímco puklý čas
unikl z jejich lebek zkapalnělou sítnicí
a spustil plazmovité sny
v dalším cyklu
shluklého ticha

Letopočet okamžiku

Závan
všech zaváhání
když houslista zakřivuje vesmír
na sliznicích
ruce se spojenými malíčky
zatímco kontrakce
délek v poševním svalstvu
Ale přesto není třeba vzývat
Boha ani historiky
tohle divadlo na nich nezávisí
ta triumfální scéna kroužení
je zcela svobodná
– v mezích dělohy
a přesnosti kladených otázek –
i když se jedná pouze o bloudění
ze smyslu do nesmyslu
z osudu do štěstí
A pak pád
Jedinečný a nepodléhající
už ani břichabolu zákonodárců
Opojena vínem budoucnosti
Jediná buňka Jen kvůli tomu
aby jednou kolem černého stolu s voskovicí
černá silueta mohla udělat
záhrobní interview
se zhmotnělou ektooplazmou
Žhavý vosk popálil Prozřetelnost
tedy zahodte křížky
a běžte se podívat na všechny ty
Spermie
co se umučily touhou po zárodečném listu
s textem budoucí závěti
Prohodíte žertvu:
Co všechno veškrcejeme!
Klidně se i vykopejte z hrobů
ale nerušte medium!

Právě se ruší Kauzalita...
Nejjednodušší to má
Zdá se
Historik
ten jenom napíše:
Albert Einstein
1879–1955

Zmatený Testosteronnes

Kdo ví proč tu noc před atentátem
viděl ve snu
filozofy po krk v bahně
Jako by s nimi ani necítil

Ten skutek
velmi otrásl vnitřním míněním
Přihlásilo se k tomu
opoziční spiknutí Pohlavnost
ale říká se že už nemohl vydržet
oči ústa slova krása oči

Proto když potkal to krásné stvoření které
mu připadalo jako
zášť křišťálu
zatoužil odhalit proč tak věčný pohled
zatoužil proč tak křehké vlasy
zatoužil proč tak zmatená slova
zatoužil aby s ní mohl spát

Chtěl sice ještě vytvořit
apokryf testosteronského dialogu
kterým by si nahradil
útrpnou stařeckost řecké filozofie
Ale
statisíce vjemů za sekundu
Ztratil brzy logická spojení...

Jen v zlomku
Šelma vrhající se na

Vlastně zapomněl
proč tak křehká slova
proč tak zmatené vlasy
Zapomněl i na to
že to děvče má křišťálové oči
i v zášti

Vnitřní mínění ten atentát odsoudilo
jako skutek osmipohlavného satana
Přesto se ještě při projektování kříže
tvrdilo že to bylo nutné
aby Testosteronův samotářský výraz
při pohledu na řecká torza
byl ještě zmatenější

Kostel

Ohlušující prostota
nahnaná do šeroslepých vesnických kostelů
a ohromená diletantským preludiem
na duši Nehybný chlad Ticho Ticho
aby bylo slyšet hořlavost nočních můr:

matka bez citu

dítě bez chleba

Kain bez znamení

Analytik zповědnice: ve jménu Trojice
věřte Že jsou to svatá znamení!

Pokrytectví: sedět nahý v klerice
mít před očima Zahradu lidských rozkoší
těž

automatický text svatého Jana
a dávat rozhřešení

V noci: stálé výlevy z Palčivosti
proud satanášů s kříži
záplava věrokřečí z kostelů
bitva chrámů u Golgoty

Strach: pochybnost
že jde o Boží znamení

Další diletantské preludium
bylo však úspěšně odehráno:
ohlušující prostota uvěřila
Vitální princip pro kamenité vesnice:

panenská prostěradla

vynášení smrti

dítě hledající po lesích madonu

(populační tabulky: díkybohu...)

Ale možná už tehdy nepochybovali
že On bude mít podivně otlačená kolena
Až jednou s nevírou vstoupí
do směšňounkého kostelíka
ve vsi pohrdaných předků

On

Odchovanec dopravních tepen
vzývateľ jazzrockové mimodravosti
vetřelé střemhlavou vazbou tónů
do pravoúhlé duše a
zvýsostňující ji v momentu podmanění

On který zavrával tak
jako otrhaní obecní šílenci
když házívali zvířata před vrhem
za hřbitovní zed'

Je pravda že se smáli
Ale to snad jenom těm Kteří si v tichu myslí
že nenásledují

Odpověď

I po nejvyšších chrámech
jsme si navykli chodit bez otázek
jako herbáře zasazené místo semen
A přitom dotaz
 (vynesený už kdysi jedním
 z učedníků
 a ponechaný tenkrát
 bez zaznamenáníhodné odpovědi)
„Pane, proč nepoznal jsi ženu?“
se přímo nabízí
Vnucuje
Stejně jako nekončící a drásavé
důkazy
že i o tomto tématu
Přemýšlel
Ještě dříve než byl svržen
jako podvodník
který v tajnosnubném chování
zakrývá lačnost

A čas, bezelstný v tomto ohledu
jako novokřtěnec
a nedokončitelný jako stáří,
teprve po letech tlumočil
fragment odpovědi
která už nikoho nezajímala
 (zvláště ne beznohé vojáky
 a kříže na hromadných
 válečných hrobech):
„Viděl jsem svoje oči v plamenech.
Viděl jsem plamen, jak se stává
chladnokrevným hejnem krkavců,
útočícím na tělo ženy.
Viděl jsem něžnou ženu,
jak se stává betonovým dílcem
a vysmívá se mrtvolám.
Viděl jsem betonový dílec,
jak se staví do ohromující věže
a můj jazyk zchroml: BÁBEL
Viděl jsem své oči –
roznětky atomových pum.“

Bylo to zapomenuto
Vždyť dokonce i po svých městech
babylónských věžích
a mozkových sférách
jsme se RADĚJI naučili
chodit bez otázek...

Popel v útrokách

Motýl abraxas
na sklonku svého šestého života
jasně formuloval první zákon lehkosti:
popel
stošedesátčtyři kouzelníci
objevili tento vzkaz v jeho útrokách
a z mikroskopického rozčilení:
bstruda kadra rofaté
ontrokala sampi uhošepě
ustrotřič mocka V epě
bstrVda foante rofaté
vyzvaní duchové šesti stavů
a jedenácti prvotních rozměrů
vybombardovali prales motýlů
pestrobarevnými bulvami kaleidoskopů
ale kouzelníci nakonec zůstali sami
uprostřed obklíčení z dlouhé chvíle
hráli směšnou hru s umělými orgasmy
plynouchými z bolestí v patě
pak se vzdali

Motýl abraxas
na sklonku svého šestého života
jasně formuloval první zákon lehkosti:
popel
zvláštní proč lidé místo očí
začali nosit ustrašené kaleidoskopy
když milióny abraxasů poprvé
dosedly na šedé zdi krematorií

Stopa pozůstalosti

Samotný mozek není ani tak zajímavý
jako některé stopy zapomenuté v šedé kůře
a zvěčnělé náhlou přítomností dlažebních kostek
které se s oblibou neházejí po sebesmilnících
a svlékačích ducha hadích žen
Pranýř je Milé panstvo Pouze pro zamilované
a pro ty kterým je už dostatečně falický
Ti ostatní snad už uvěřili
v ozdravující moc nestoudnosti
jak byla nastíněna ve společném komuniké
výrobců kleští a prostěradel
Zvláště pochvalně se o současném průmyslu
vyslovili de Sade Masoch a Freud
na jedné z orgií obsesních vizí:
děravý deštník v průtrži žraločích oček
flažoletem znící erupce dusící minulost
civilizační proroctví barometrů
Prosté a běžné zásahy do nevědomí

Které dítě ještě nerozumí
ať zpozorní u antických soch
V poslední době se totiž ruší zvyk
připevňovat jim na noc pásy proti onanii

Zato snídaně se zasvěceným komentářem
oligofrenního průvodce
který se zapomněl nabodnout na vidličku
jsou stále častější
ale tím neuvěřitelnější
Vkusné je zvláště
Utrpení mladého Typlta
když storukým zoufalstvím mačká noviny
Ne! Ne Kamelote Gutenbergu
ty nepřehlušíš věčné roztékání ciferníků
idiotským křikem 23. ledna 1989
SALVADOR DALÍ JE MRTEV!

Deflorace

Tyranem
byl letos zvolen Oběšený muž
Své oči zdvihli i ti
kdo původně snad ani
nechtěli hlasovat
 (Jednozraká volba)
a životopisci Ihned Zbrkle
zohýbali šibenici Paměti:
byl popraven za Kdesi Cosi
6. srpna 1945
Vlivem své smrti se
Odpoutal
pronikl svými zábranami
a upadl v bezmeznost ducha
 (nazvali to
 Deflorace)
Střízlivější mluvili
o nástupu nového věku
Ranní vítr roznesl
Oběšencův projev:
„Zasít se přesně jako
Rakovina
To by uměl každý!“
 (Oči malomocných
 se zdvihly první)

A poslední Nevzkříšenou Pochybnost
rozehnilo namodralé hejno ptáků
které s podivným přepětím
přelétalo nad tím místem
Jedině ono mělo právo
destilovat křídly
géniovo pronikavé svědomí
Ale ani zvuk křídel
nepřehlušil tlukot
mrtvého srdce
který se s dutou ozvěnou
rozléhal po kraji
a každého NAPLŇOVAL
 (Lékaři to nazvali:
 Sebevražda)

Bylo čím dál tím víc ptáků
Tolik že i poslední

strachem zdecimovaní lidé
Bez gest odložili nože
na přerézávání oprátek
a myšlenky na Vzkříšení
aby za tlukotu křídel
Došli naplnění

Zbývá už jen otázka
kdo bude zvolen tyranem na příští rok
Bezhlavé oči se dosud nerozhodly
ale proslýchá se
že tím novým prorokem
opět nebude smrtelník...